

Original side ?

Tårneå Lappmarck.

Anno 1700 d. 31 Januarii höltz Ordinarie Laga Ting i Tårneå Lappmarck uppå Jukasjärfwi Tingställe, med Lapp Allmogan af Sigge- och Tingewara Byar, Närwarande Inspectoren och Befallningzmannen Wälbetrodde Salomon Steigman, med fölliande

Nämbdemän

Mikkel Amundsson i Siggewara	Henrik Eriksson i Siggewara
Mikkel Grelsson i Siggewara	Nils Mikkelsson i Siggewara
Nils Nilsson i Tingewara	Olof Henriksson i Tingewara
Per Andersson i Tingewara	Johan Olsson i Siggewara
Per Henriksson i Tingewara	Lars Olsson i Tingewara
Lars Andersson i Tingewara	Jon Mikkelsson i Siggewara

Sedan Tinget war Uthlyst, Oplästes och Uttholckades här för Allmogen, Äfwen som på dhe andra Tingställan Åthskilliga Kongl. Maytz. Placater, Resolutioner och ifrån den høylofl. Kongl. Swea Håfs Rätt ankombna Notificationer, sedan förledit Åhr, eller och elliest denne Landz Orten i någon måtte synes kunna Angå, Nembl.:

1. Kongl. Maytz. Barnemordz Placat af d. 15 Novemb. .684.
2. Kongl. Maytz. Stadga och förbud om Slagzmähl, Oliud och förargelse i Kyrckiorne Dat. d. 22 Decemb. .686.
3. Kongl. Maytz. förnyade Placat om Eder och Sabbatzbrått af d. 17 Octob. 1687.
4. Kongl. Maytz. Placat om Skogz Eldar af d. 10 Novemb. .690.
5. Kongl. Maytz. Placat om Lappmarckens bebyggande af d. 3 Septemb. 1695.
6. Kongl. Maytz. Bönedagz Placat af d. 2 Januarii 1699.

Original side ?

7. Höglofl. Kongl. Håfs Rättens bref och Notification Angående deras Afstraffande som stiahle wid wädeldar af d. 17 Novemb. .698.
8. Kongl. Håfs Rättens bref af d. 28 Nov. 698 om Lagwundne Tiufwars Kyrckoplicht, som flera ähn een Gång den synden bedrifwa.
9. Kongl. Maytz. Placat och påbud angående upsäthelige Falici-

menter och deras straff som med sådant beträdde warda af d. 14 Marti .699.

10. Höglofl. Kongl. Håfs Rättens breef af d. 17 Aprilis .699, innehållandes huru wiida Arfwingarne skola niuta bördz Rätten till goda der ceshio Bonorum skieer.
11. Kongl. Maytz. Resolution om deras straff som hafwa giordt sig i wisse måhl brättzlige af d. 20 May .699
12. Kongl. Håfs Rättens Notification af d. 22 May .699 det Rätterne sine domar, emillan dhe tillstädes warande Parter afsäya skole, och ey med någre Clausuler elr. remisser Gifwe någon thera Parten anledning till ny Rättegång med den som i saken icke ähr hörd eller stämbd.
13. Kongl. Maytz. Förordning Angående Confiscationer, sampt den andeel Beslagaren der af böör bekomma, Daterat d. 22 Julii 699.
14. Kongl. Håfs Rättens breef af d. 18 Augustii .699, det Under Rätterne till Underdånigst föllie af Kongl. Maytz. Resolution af d. 7 Augusti samma Åhr skole ransaka och döme om dhe Criminal Ährender, som Ridderskapet och Adelen warda begäendes.
15. Höglofl. Kongl. Håfs Rättens breef af d. 12 Octob. .699,

Original side ?

Af Innehåld att dhe som bedriifwe Enckelt Hoor och Lönskeläger, uthi förste Swågerskapz Grader, skole beläggias med Liifz-straff.

16. Höglofl. Kongl. Håfs Rättens breef angående Trolofwade Personer, hwilka efter begångit Lägarsmåhl Öfwergifr. sine Fäste Qwinner och bortrymmer till andre orter etc.
17. Högbeamte. Kongl. Rättz breef om Tiufwar som stuhlit uthi Åthskillige Härader och orter, Daterat d. 8 Nov. .699.
18. Åthskillige puncter af Kongl. Maytz. Nya Rättegångz process.

Samma dag företogz den i förledit Åhr af Lendzmannen Olof Mikkelsson Törneqwist angifne saak, öfwer Lappmannen Lars Andersson Kurainen i Cautomjaur by, och dess Söner Amund och Iwar, sampt Olof Amundsson och hans Son Amund Olsson, hwilka efter Uthkommit rychte, skola hafwa dräpit och Mördat 3ne Personer, bestående af Man, hustru och dotter, dhe der Kommit ifrån Finland hiith Opp I

Lappmarcken till att sökia sig sådan hoos Christmilda Menniskior, som först skola afhändt Lars Kurainen uhr ett dess Stabuhr eller wisthuus någre Pertzedlar, och han med Ofwannembde sine Söner och grannar rest efter dem och dräpit, som förledne Åhrs Protocoll d. 7 Februarii här sammastädes hållit wiidare Uthwiisar, hwarutaf domhafwanden wid förbiiresan i Jockmock och Luhleå Lappmarck, blef förordsakat, att låta hämpta med sig derifrån hiith till Torneå Lappmrk.

Original side ?

Och detta Jukasjärfwi Tingställe, några, af dhe i saken witterligen, berychtade, som der sammastädes tillstädes waro, på det dhe, jämbwähl dhe här warande, på ett ställe examineras måtte, och saken Komma til sluth.

Blifwandes tillstädes warande Ländz- och Tolfmännen i begynnelsen tillfrågade, om dhe nu sedermera Kunnat inhämpta någon större wissheet om samma rychte? Hwar till swarades, att såsom Cautomjaur by, hörer Under Luhleå Lappmarck, och något afsiides ifrån dhe andre Lappebyarne, hafwa dhe ingen ytterligare Kundskap der om Kunna inhämpta, ähn som Kyrckoherdens Wällärde hr. Kristian Elingii relation af d. 21 Decemb. 699 innehåller, emedan Ländzmannen Olof Mikkelsson Törnqwist, den der samma saak, förledit Åhr, in för Rätten angaf och der om giordt sig bäst Underrättat, har förledne Sommars med Lapp Kånan Sigrid Nilsson rynd här ifrån Öfwer till Norje.

Altså Uplästes Kyrckoherdens här sammastädes Wällärde hr. Kristian Elingii Öfwer gifne skrift, den der innehåller som skulle Per Larsson Kurainens hustru Margrete Nilsson för honom berättat, det hennes 2ne Mans Brödrar Amund och Iwar, samt Olof Amundssons Son Amund Olsson, med een Lappdräng Anders Jönsson Pissi benembd dräpit 2ne Pärsoner, som een annan Lappmans Äfwen wid Nampn Lars Anderssons hustru Elin skal hafwa sedt, och sedan för henne och dess Man Oppenbarat.

Hwar med den eena efter den andra af Parterna eller

Original side ?

dhe berychtade:/hwilka och för detta Åthskilde warit:/för Rätten särskilt framkallades, med Alfvarsam förmaning till sanningens bekiännelse. Giörandes Lars Andersson Kurainen först i denne Saak, fölliande berättelse, Nembl.:

Anno 1698 om Wären Siu dagar efter Erichzmäso tiid, har een hans Son Petter wid Nampn, den der hade sin Kåtta, ett stycke ifrån dess Faders, Kommit heem till honom, Omrörandes, huru såsom han, dagen förr, gått Öfwer ett bärg, belägit på Södre siidan om Träsket Ortejaur 1 1/2 Miihl ifrån dheres heemwist, och ther ifrån

blifwit warse 2ne Personer dhe där Kommit uhr dess Faders Lars Kurainens Stabuhr, som stood på een hollma i samma Träsk, befruchtandes att dhe icke warit rätta i sine Ähreder, hwarföre och Lars Kurainen med sine Söner Amund och Iwar, tilliika med een annan Lappdräng Anders Jönsson Pissi wid Nampn, ifrån Siggewara by, reste till samma Träsk och Stabuhr, då dhe funne att derifrån war stuhlit Fyra stycken wåtreip eller rachtis, som brukas till Kiörredskap på Reenarne, samt een Fårskins fäll, något nötter, och Tu par Skoor;

Lars Kurainen och hans Son Amund, togo sig då förr att Fiska i samma Träsk, men Iwar och Anders Pissi gingo till Olof Amundssons Kåtta, Ungefähr een Miihl ifrån Träsket, att Kundgiöra honom, som och på samma hollma hade sitt Stabuhr, att Tiufwaran hade warit uti Kurrainens bodh, hwilka dagen efter Kommit tillbaka och tilliika med dhe andra Fiskade där i Träsket i 8ta

Original side ?

dagars tiid, Men om denne hans Son Iwar och Anders Pissi, medan dhe om Natten woro bårtta, råkade på dhe samma som Tiufnaden begått, sade Kurrainen sig alldrig hafwa förstätt, och ähr han liika Kloker, om det warit Lappar eller annat reesande Folck. Annan berättellse Kunde Rätten af honom alldrig fåå eller bekomma.

Dernäst, och sådan Lars Andersson Kurrainen hade tagit afträde ifrån Rätten, framkallades hans hustru Elin Amundsdotter, som gjorde sig i saken alldeles Okunnig, säyandes, sig der af alldrig mehre hördt ähn det, att hennes Man och Söner hafwa omtalt huruledes uthur deras Stabur wid Ortejaur, blifwit någre Partzedler stuhlne, som dhe icke Kunnat igenbekomma.

Lars Andersson Kurrainens Son Amund Larsson, blef der effter inropat, hwilken, Oachtat alle Alfwarsamme förmaningar till sannings bekiännellse, betygade sig alldrig hördt det något dråp på dhe resande wore begått, för ähn han af rychtet som derom gick Kring Lappmarcken, förledit Åhr, fick höra, och inför Rätten blef examinerat, och tillstod fuller Amund, det han fölgde med sin Fader till Träsket Ortejaur, deraf uhr hans bodh eller Stabur Fyra stycken rachtis, Een Fäll och Tu par Skoor warit stuhlen, Jämbwähl och att hans Broder Iwar med Anders Pissi gingo till Olof Amundssons Kåtta, der ifrån dhe dagen efter tillbaka Kommo, men att något dråp wore i medlertiid föröfwat, sade Amund sig Alldrig sedt något teckn eller Liiknellse till.

Den Andra Lars Kurrainens Son Petter, gjorde Äfwen liika berättellse med sin Fader och Broder Amund, Nembligen

Original side ?

det han .698 om

wären, straxt effter Erics tiid, blifwit fierran ifrån warsa 2ne Personer, Gångandes ifrån dess Faders Stabuhr, Norråth Träsket Ortejaur, hwilket han, dagen efter, berättade för sin Fader, wid det samma han derifrån hämptade Een Way Reen, som för honom bortluppit, med hwilken han och strax heemgick.

Den 3die Lars Kurrainens Son Ivars uthsago, Öfwerens stämde Alldes med dhe andras, så wähl om resan till Ortejaur, som om den föröfwade Stölden i Stabuhren, och att han med Anders Jonsson Pissi, straxt gick der ifrån till Olof Amundssons Kåtta, der dhe blefwo öfwer Natten, och dagen efter tillbaka igen, Skolandes dhe alldrig det ringaste hördt, af hwilken Stölden ähr föröfwat, fast mindre dem treffat eller ihiälslagit.

Olof Amundsson i Cautomjaur, war nu icke här wid Tinget tillstädes, eller inom Tingztiiden, Kunde efter skickas, Utan dess Son Amund Olsson, framhades till examen, men han kom ey heller till annan bekiännelse, ähn att Ivar Larsson Kurrainen med Anders Jonsson Pissi, hafwa Ofwanbemte. tiid om een Affton Kommit uti dess Kåtta, och sagdt för honom, huruledes några saker uhr Lars Andersson Kurrainens bod eller wisthuus wid Ortejaur, wore stuhlen, och sedan dhe blifwit hoos honom Öfr. Natten, hafwa dhe bäggie Ivar och Anders fölgdz derifrån, förklarandes Amund Olsson för den största Osanning, att någre Personer blifwit af sig eller dem dräpnä den gången, ey heller skal han någonsin sedt eller hördt det någre främmande gått der förbi.

Original side ?

Sidst förehades Per Larsson Kurrainens hustru Margrete Nilsdotter, som för Kyrckeherden hr. Kristian Elingius har sagdt och berättat, det 2ne hennes Mans Brödrar Amund och Ivar, samt Olof Amundsson och Anders Jonsson Pissi, skolat detta dråp begått, och befalltes henne att ingalunda förtiiga sanningen, dock willa hoon i förstonne intet swar gifwa ifrån sig, men sedan Rätten med henne länger arbetat, Kom att referera, som skulle hennes Swärfader Lars Andersson Kurrainen och Swär Moder hustru Elin Amundsdotter samt dess Swåger Amund, Undsagt att dräpa henne, förmenandes hoon, som hade dhe welat sökia till at dränckia henne i een Älf Hoikemjoki, eller och skiuta henne i hiähl; Sedan hon detta Uthsagdt, fick Rätten af henne icke ett ord till swars, oachtat hwad fliith som der på användes.

Hwarföre och emedan hoon för Kyrckoherden har sagdt som skulle een Annan Lars Anderssons hustru Äfwen wid namn Elin, Kommit till Per Larssons Kåtta, och dråpet för henne och dess Man om-tahlt, Ty förehades åter Per Larsson, den der sade och refererade, att denne Lars Anderssons hustru Elin, har/:som han menar:/ .698 om wären, een gång Kommit uti hans Kåtta, och beklagat sig der Öfwer, att hennes Man, hade några dagar warit bortta, befrychtandes att han gått neder i iisen, Alldenstund hoon hördt, som hade det ropat eller Skriikat neder åth Siön, Men intet

wiidare tahl skal hustru Elin der om hafft.

Denne Lars Andersson, som nu icke ähr här wid Tingz Platzen tillstädes, skal, tilllika med sin hustru, med första som skiee Kan, hiit

Original side ?

kallas och Examineras i denne saak.

Det har Pastor Loci Wällärde Hr. Kristian Elingius domhafwanden föredragit, huruledes een Lapp Piiga Ingrid Thomasdotter wid Nampn, om någre och Tiugu Åhr, som warit till Tienst hoos Lappmannen Amund Larsson Kurrainen i Tingewara by, skal förledne höstes Korssmesso tiiden, då hoon med sin Math Moder war stadder hoos dess husbondes Fader Lars Andersson Kurrainen i Cautomjaur by och Luhleå Lappmarck, frisk och sund om een Morgon Uthgått till att wachta bemte. sin husbondes Reenar, som och woro i Cautomjaur by; Men om Aftonen är hoon död funnin i Skogen hoos Renarne, Skolandes 2ne Knifz hugg i bröstet wiisa, som wore hoon dräpin, För hwilket dråap, Gamble Lars Anderssons hustru Elin Amundsdotter, skal hållas misstänchter, eftersom hoon om Aftonen, råkat Piigen i Skogen i liifwet;

Altså framhades denne Lars Kurrainens hustru Elin Amundsdotter, om sine 65 eller 70 Åhr, hwilken befaltes att säya och Uppenbara, huruledes dess Sons Amunds Piga Ingrid Thomasdotter, är död blifwen? Ty berättade hustru Elin, att förledne höstes Matthiä tiid, eller ultimo Septembris, har denne Ingrid Thomasdotter, fölgdt med sin husbondes Amunds Reenar, och gamble Lars Kurrainens Tienstepiga Ingrid Pålsdotter, jämbwähl gått att wachta sin husbondes Reenar, bægge friska om Morgonen till Skougz. Ingrid Pålsdotter har, strax efter Middagztiiden, Kommit heem i Kåttan, begiärandes Math eller Middagz Måhltiid;

Original side ?

Liitet der efter går hustru Elin diit som Reenarne woro, Ungefähr 1/4 Miihl ifrån Kåttan, i den Acht och meening, att hielpa den andra, som war Allena hoos bægges Reenar, dem att hoopsambla, på det hoon, som ey heller hade Math med sig, dess förr skulle få Komma heem, Enäre Elin Kom till Reenarna, som i 2ne hoopar Gingo, skall hoon på een stund icke blifwit Piigan warse, den hoon och omsiider i Skymningen fant liggia med liitet liif, emillan bægge Reenhoparne, Skolandes hoon, då Allenast förmått röra sin Munn och Ögnalockar, men icke Uthtalandes något Ord, ehuru Elin söchte med sitt tahl att bringa henne der till, Omsiider går Elin heem till Kåttan, och berättar för sin Man och Barn, att dess Sons Amunds Tienste Piga, låg mehrendels död, der Reenarne i Skogen waro, Piigans Math Moder,

Amunds hustru, och Iwars hustru Karin, lупpo gienast till samma ställe, men wid deras ankomst, war Ingrid allaredan död.

Elin tillspordes, om hoon Kunde see och märcka, Om Pigen war af någon Arg Menniska till dödz sårat och slagen, eller henne någon annan hastig död på Kommit? Swarade Elin sig inga teckn sedt ther till att hoon war dräpen, det hoon så mycket mindre Kom tänckia eller troo, som ingen annan warit ther hoos henne i Skogen, ähn den andra Pigan Ingrid Pålsdotter, den der sedermera gått uhr Tiensten, och Elin ey weth, hwarest hoon sig Uppehåller eller är till finnandes.

Hustru Elins Man Lars Andersson Kurrainen, föregaf

Original side ?

sig ingen wiidare Kunskap här om hafwa, ähn att hans hustru Om Aftonen heemkommit och berättat, att Ingrid war nästan död i Skogen hoos Reenarna, och att 2ne hans Söners hustrur Ingrid och Karin straxt diit luppit, men dhe funnit Pigan Allaredan wara död, och med det swaret Kommit tillbakas.

Liika berättellse gjorde Ivar Larsson med sin Fader, Men Amund war den gången icke tillstädes i Cautomjaur, utan förrester till Tingewara by effter sin Broders Petters hustru Margrete, som emoth sins Mans willia diitluppit.

Amunds hustru Ingrid Nilsdotter och Iwars hustru Karin Andersdotter, förklarade sig icke hafwa i denne sak mehra att säya om Ingridis död, ähn att hoon friisker om Morgonen gått i Skogen, tilliika med den andra Tienste Pigen Ingrid Pålsdotter, som om Midtagz tiiden heemkommit, ey omrörandes, att hennes legosyster den andra, Ingrid då warit något siuker; deras Swär Moder hustru Elin, har sedan gått till Reenarne, och wid återkompsten berättat för dem, att Ingrid låg meerendels död i Skogen, hafwandes dhe straxt luppit till det ställe som Reenarne woro, och efter något sökiande funnit Ingrid död, dock af häpenheet icke dristat sig gå den döda Kroppen så när, att de i Månaskinnet Kunnat see, om hoon war blodiger eller elliest illa fahren och handterat.

Anno 1700 d. 1 Februarii, höltz wiidare Laga Ting i Jukkasjärfwi och Torneå Lappmark.

Då blew Lappmannen Lars Andersson Kurrainen med dess hustru Elin, samt Sönerne Amund, Petter och Iwar, till liika med Oluf Andersson i Cautomjaur särskilt och hwar för sig för Rätten Kallade, och i åthskillie måhl tillfrågade och förhörde, om det utkombne rychte, att några Tiggare eller resande Folk, skulla af enn deel dessa Ofwan skrefne wara dräpne .698 om Wären; Men ehuru Rättens

Ledamöter sig befliitade att förmå och ärhålla wiidere Uplysning derutinnan, fih Rätten af ingendera någon annan berättelse, ähn Gårdags Protocoll det förklarar. Anders Jonsson Pisi ähr här wid Ting Platzen icke tillstädes, uthan Uppehåller sig i Norje, han blef förledit Åhr afhörder, och neekade aldeles sig ther om hafwa någon Kundskap, som han och dessuthan, skall icke wara med sitt fulla förstånd. Skiutz Rättaren Påhl i Cautomjaur, som förledit Åhr angafz, om dråpet hafwa bäst Kundskap, har Rätten, opå fliitig efftersökian, hwarken till namn eller Pärson kunnat igenfinna.

Af Per Larsson Kurrainens hustru Margreta Nilsson kunde Rätten icke heller nu få ett ord till swares, hwarken om dess förra bekiännelse, dråpen angående, eller och, om hoon, förmedelst dess Swärfaders Lars Kurrainens och Swär Moders hustru Elins, tilliika med Swågrans Amunds hoot och Undsâyellse, henne att dräpa, flyttiat ifrån sin Man i Caitomjaur till Tingewara By, eller af hwad annat tillfålle sådant skiedt, oagtat

Original side ?

hwad fliith der på anwändes, Uthan hoon gjorde sig liika såsom dum och Måhllöös, dock befaltes henne till Öfwer Morgon, will gudh, sig betänka och giöra bättre beskied ifrån sig. Den andra Lars Andersson ifrån Cauttomjaur, som med sin hustru Elin, för wittnen i denna saak afhöras böhr, ähro ännu icke tillstädes Komben, hwarföre och saken i medlertiid med sluth beröör.

Ingrid Thomasdotters husbonde Lappmannen Amund Larsson Kurrainen i Tingewara by, som jempte Erik Andersson i Cautomjaur, har tagit Ingrid Påls dotters den döda Kropp ifrån det rummet hoon dödde uppå, och fördt den till Kyrckan att begrafwas, förklarade sig icka sedt något täkn ther till, att hoon woro af någon skadder, eller till dödh sårat, hwilket och Erik Andersson som är Ingridz Swåger eller Systems Man, med tillbudin Eed wille ärhålla, men som Rätten förmärkte honom/:tilliika med dhe Öfriga, för Rätte afhörde Cautomjaur Lappar/:ringa förstå, hwad een Eed hade att betyda, som i sin Christendom altz intet grundat war, fans betänkeligit, hon Eeden att Admittera och tilllåta, Uthan Rätten läth, till Sakhens bättre Oplysning, den döda Kroppen Uhr Jordan taga och Uthi Cronones Befallningzmans, Kyrkoherdens, samt flera tillstädes warande, besiktiga, och syntes fuller wänstra Armbojan blå eller blodluppin, men till Knifzhugget i Bröstat, kunde intet något täkn eller märcke synas, som effter rychtet skolat henne till dödz treffat; Opå höyre siiden om hackan kring halsen, syntes, inemoth ett qwarter långt, såsom een rand eller grop effter ett reep, men ey alt rundt omkring, Uthan som of-

Original side ?

wan bemte. ähr,

och elliest något blå i Ögonen. Hustru Elin blef jämbwähl den döda kroppen Oförmodeligen wister, dock läth hoon sig det intet bekomma, Uthan påstod sin förra berättellse, att Pigan wid dess ankombst till Reenarne i Skogen, låg för döden, och att hoon warit i liifwet enär Elin gick ifrån henne.

För detta Ländzmannens Olof Mikkellsson Törnqwistz hustru Anna Jonsdotter beklagade, huruledes bemte. hennes Man, som förleden Sommar, rymbd öfwer till Norje med Kånan Sigrid Nilsson, ey har betalt henne till fyldnad dhe Pertzedlar, som hoon effter giordt sluth och aftahl här inför Rätten förledit Åhr .699 d. 8 Februarii bekomma borde, uthan gångkläderna och Een Reen resterar henne Ännu, begiärandes att få sin betahling derföre, af den befintliga Qwarlemnade Ägendomen; Så emedan een deel af Nembdamännen wista berätta, att hustru Anna berörde Partzedlar Ännu har att fordra; Ty effter billigheeten pröfwer Rätten, henne behöra äthniuta i stället för Kläderna Penningar i Koppar Mynter 15 dlr.

Nok för Way Reenen	6
Bruksz Skrifwaren Carl Biörkman som har 25 dlr. att fordra, afslår 5 dlr. och böhr bekomma	20
Bonden Hans Hansson ifrån Öfwer Torneå Sochn och Tärende by fordrar	23
Ähn för det han skal föra 2ne Stålnackens Omyndige Barn, Utföre till deras Moderbroder Hans Hansson i Kuckulla och hålla dem Math på vägen	20

Transport	84

Original side ?

Transport 84

Handelsmannens i Torneå Torfast Abrahamssons fordran ähr	11
Mikkel Grelsson Ullat, för ett Barns födo i 7 weckar	10
Dito för een mehrendels oduglig Biörnhud	6
gruuf Fougden Erik Jönsson Stålnacke	1:16

Summa	112:16

Till Ofwanbemte. Creditorers afbetalning, finnes behållit af Olof Törnquistz Ägendom, som föllier.

Hoos Lars Mikkellsson Ullat finn een Ung Koo, den Kyrkoherden Hr. Kristian Elingius inlöste för	15
hwilka Penningar hustru Anna Jonsdotter bekom i ställe för dhe Kläder hoon hade att fordra.	
Hoos Mikkel Ullat fins een Gryta, som hustu Anna bekommer för Way Reenan af värde	6

Een half Stugo här wid Kyrckan af 23 dlr. Wårde

/:den andra halfparten äger Johan Nilsson Käiiser:/
bekommer Hans Hansson ifrån Tärende och
Öfwer Torneå Sochn för sin fordran 23
Hoos Lars Mikkelsson Ullat fins een Noth af 80
fambnar, och Een dito om 30 fambnar, som Op-
lätz till den mästbiudande och Jöns Ståhlnac-
ke kom att inlösa för 45
Een gryta som 30 Knr. rum, länge brukat wär-
deras för 20
den Jöns Ståhlnacke och inlöser, wandes under
Specificerade Creditorer der med till fridz, att
han desse 65 dlr. Kmt. på 3ne Åhrs tiid, eller 1/3
del hwart Åhr betalar.

Transport 65 - 44

Original side ?

Transport 65 - 44

Een Koo hos Henrik Eriksson i Keinosuando för 14

--

79 79

Summa 123

Af näst Ofwanstående 79 dlr. Kopp. Mt. böhre
föllliande Creditorer betalas Nembl.

Bruks Skrifwaren Carl Biörkman 20
Bonden Hans Hansson ifrån Tärende by 20
Handelsman Torfast Abrahamsson 11
Mikkel Grelsson Ullat 16
Grufwe Fougden Erik Jönsson Ståhlnacke 1:16

Summa 68:16

Dhe Tiio dlr. 16 öre Kopp. Mynt som sedan öfwerblifwe böhre dhe
2ne minste Törnqwistz Barn bekomma, samme ledes alla dhe små Näth
som honom tillkomma, hwilko Jöns Ståhlnacka befalttes besihtiga,
och till berörda 2ne yngste Barnens nytta i förwahr taga, till
wiidere wärdering, emedam den älste dottran, har, för detta, Een
Koo till sin egen nytta förfahrit och förnyttrat.

Den 3die Februarii Continuerades med Laga Ting i Jukkasjärfw i och
Torneå Lappmark.

Den till Cautomjaur effterskickade Lappmannen äfwen wid namn
Lars Andersson om sine 60 Åhr, befalttes och åthwarnades, till att
säga sanningen, om han af sin hustru eller någon annan, någon
wissheet hördt, det Lars Kurrainens anhörige, med dhe flere,

hafwa begått dråp på någon fremmade Tiggare? Men han gaf till swars, det hwarken hans hustru eller någon annan har honom dhe tiidender berättat

Original side ?

wiidare, ähn att een Saga gått der om emellan Lapparne sedan Tinget förledit Åhr war Öfwerstått; Rättens Ut-skickade til Cautomjaur, tilliika med Lars Andersson bewittnade, att dess hustru Elin, ännu icke ähr kommin tillbaka ifrån Jockmock och Luhleå Lappmark, så att hoon wid detta Tinget någon berättellse giöra gitter.

Per Larsson Kurrainens hustru Margreta Nils dotter kunde Rätten hwarken med hooth eller lockande få ett ord uthaf, anten det ware i sanning eller icke, hwad som hoon för Rätten eller kyrckoherden berättat, uthan wiste sig såsom ångerfull öfwer sin giorde Ut-sago.

Härads Rätten, kan icke underlåta, denne Cautomjaur byyes beskaffenheet, och dess innbyggares hedniska Uthsago och berättellse, under desse Criminals sakers Ransakningar att annotera: Samma byyes Inwånare, beståendes af någre och Trettiio Skattlappar, ähre boendes deels på Södre, deels på Norre siiden om fiället, som ligger emellan Luhleå och Tårneå Lappmarker:/det undertegnat wid förbiireesan sielf sedt:/den ena Lappen eller Lappbyn, som dhe kalla, med sitt huushåld, några Miihler ifrån den andra, men, allesammans hafwa dhe warit och jämbwähl wid sidste skattläggning, blifwit under Luhleå Lappmarck och dess Pastorat skrefne och taxerade, dhe Lappar hwilcka boo på norre Siiden om Fiället, hafwa mycken längre wäg till Luhleå Lappmarck och dess Kyrcka och Marknadz Platz Jochmoch benembd, ähn hiith till Torneå Lappmarck och Jukasjärfwi Kyrkia och Marknadz Platz, hwar af skieer, att dhe så sällan, koma

Original side ?

till sin ordinaire Kyrckia och Kyrckoherde, eller blifwa i sin Christendom Underwiste, och finner Rätten enn så mycken större swårheet att Uthleete sådane mörcka sakers rätta sammanhang igiennom Edegång, som dessa Lappar, dess wichtigheet altz intet förstå, uthan ähr till att befahra, det derigiennom skulla samblas Synd på Synd, så wiide dhe allenast fruchta för det wärldzliga straffet, men om det Ewiga eller deras Siähles saligheet, ingen wiss Kunskap hafwa; Ty någre af dem Troo ingen Upståndellse, störste parten förmeena fuller een Gudh och ett Himmellriike wara, men wetta icke om någon diefwull, något halfwetit eller Piinorum ähr till, Christi Nampn hafwa dhe fuller hördt nämbnas, somblige och, hålla honom före att wara een Gudh, som för oss hafwer liidit, men om hans Person eller Liidande, kunna dhe intet wiidare swar gifwa, ja dhe finnes och, som hålla honom för een blott Menniska, med mycken mehra hednisk willfar-

ellse dhe swäfwä ut, som Rätten wederbörande Prästerskap skall notifikera, emedan det ähr till befrychta, att och flere at samma byys Lappar, ähn dhe som nu wid Tinget ähro examinerade, föya bättre i sin Christendom ähro grundade/:hwilket dock Guds loof annorstädes i lappmarcken icke höres, och der dhe ifrån sielfwa grunden der af, blefwo Underwiste, torde många, som sig med grofwa Synder besmittat, komma till sine Synders Kiändzlo, och med sådane bedriffter här effter afstå.

Sidst tillspordes Ländz- och Tolfmännen, med tillstädes wärande allmogen, om någon af dem, kan wist säye

Original side ?

eller wette, att dhe 2ne eller 3ne Tiggiare, som skola af Lars Kurrainen eller dess anhörige med dhe flere, ware dräpin, äro wist kombne hiith upp i Lappmarcken, och tillförende af någon sedde? Da kunde ingen af dem ther om gifwa den säkre berättelsen, uthan ropade sig hafwa hördt rychtat, att dhe äro dräpne, doch ey wiidare.

Sedan Rätten ingen wiidare Oplysning hempta kunde, lades detta ährendet, i anledning af det 34 Capitel Ting Mähl Balcken till Nemden, att antingen wärja eller fälla Lars Andersson Kurrainen och dess Sohn Iwar, samt Olof Amundsson och dess Sohn Amund Olsson ifrån Cautomjaur by i Luhleå Lappmarck, tillika med Amund Larsson Kurrainen ifrån Tingewara och Anders Jonsson Pisi ifrån Siggewara by och Torneå Lappmarck, hwilka enhälligen befriade dem allesammans för ett så ugrundat rychte, Ty slötz till fölliande

Sentens

Ehuruwähl Lenzmännen Olof Mikkelson Törnqwist, med någon flere, monde förledit Åhr, angifwa, det här i Lappmarcken woro ett gångbart rychte, som skulle 3ne Personer Tiggare Folk, bestående af Man, hustru och dotter, dhe dher kommit ifrån Finland hiit opp i Lappmarcken, af Lars Andersson Kurrainen och dess 2ne Söner Amund och Iwar, samt Olof Amundsson och dess Son Amund Olsson, wara dräpin .698 om wahren, hwilket Per Larsson Kurrainens hustru Margreta Nilsson, sedermera d. 21 sistledne

Original side ?

Decembris således referarat för Kyrkoherden Hr. Kristian Elingio att 2ne Personer blifwit af Lappmännen Amund Larsson och Iwar Larsson Kurrainen, samt Olof Amundsson och Anders Pisi Mördade, och een Lappmans wid Nampn Lars Anderssons hustru i Caitomjaur/:som nu icke tillstädes ähr:/för henne omtalt; liikwähl enähr Rätten tager i betänkiande, huruledes förleden Åhrs angifne rychte 1: icke öfwerens stämmer med Margretas Sägo, uthan effter förre sagan skolat

3ne men nu allenast 2ne Personer för dråpen berychtade, uthan som förledit Åhr angafz, skulle Lars Kurrrainen med sine Söner Amund och Iwar, samt Olof Amundsson och hans Son Amund dräpiti dhe samma, der emoth Margretas Utsago warit, att Amund och Iwar Kurrrainen, samt Olof Amundsson och Anders Pisi, skole ware bahnemännen, och således somblige tillökte och somblige Uthslutne 3: Lenzmannen Törnqwist, som saken förledit Åhr angaf, sedermehe bortrymbd, 4: Pål Kurrrainens hustru Margreta, den der luppit ifrån sin Man, och giordt för Kyrkoherden denne senare berättelsen, synes, som gitter hoon nu ey stå wid dhe orden, uthan tiiger der till alldeles stilla och wiisar sig såsom ångerfull der öfwer, Uthbristandes allenast nu, Äfwen utan grund, som hade hennes Swärfolck, samt 2ne hennes Mans Brödrar hootat att dräpa henna, så att Rätten till hennes tahl ingen troo sättia kan

Original side ?

hälst 5: Som hennes egen Man Per Larsson, förklarar med tillbudin Eed, att Lars Anderssons hustru ey flera ord fält, ähr det hun fruchtadt att hennes Man, som warit någon dagar borte, skulle hafwa gått under i iisen, effter som hoon hade hört ropas. 6: Lars Andersson sielf det icke heller af sin hustru någonsin förnummit 7: Äro inga Opartiska eller oskyldede wittnen att tillgå, Uthan allenast denne Lars Andersson/:tilliika med alla dhe Öfrige/:så illa i sin Christdom äro grundade, att Rätten honom, eller dhe andra Eede-gång icke tillåta kan, 8: Gitter ingendera af Lappallmogen wittna och intyga, det något Tiggiare folck ifrån Finland, har, den tiiden, någerstädes i Lappmarken warit, och sedan i Cautomjaur by bortkommit; Alt fördenskull och i anseende till ofwanstående Motiwer och skiähl, Förklarar Häradz Rätten ofwanrörde angifne dråp, för ett löst och Ogrundat rychte, och Lars Andersson Kurrrainen med flere som derföre warit angifne, i anledning af det 35 Capit. Ting Måhla Bolken, för denna gången,/:och till dess dhe eller någon af dem med giltigare bewiis warde Öfwartygade:/derför friikiändes, dock denne Hugmåhls Saak, den Höglofl. Kungl. Swea Håfs Rättz högrättwiise omdöme i Underdanighet Understält.

Lappmannen Lars Andersson Kurrrainen med sin hustru Elin, samt dheras Söhner Amund och Iwar, jempte dheras hustrue Ingrid och Karin, tilliika med Erik Anders-

Original side ?

son i Cautomjaur, blefwo åter hwar effter annan framkallade, och hwar för sig alfwarligen för-mante, att bekiänna och Uppenbahra hwad dem witterligit ware, om Amundz Tienstapiigas Ingridz död, men alle desse skrede icke till det ringeste ifrån dheras förre berättelse, som här ofwantill d. 31 Januarii och den 1 Febru. infört finnes.

Nembdmännen med samptlige Lappallmogen, tillspurdes, om dhe

sielfwa, eller wette någon annan angifwe, som här enn wiidare Kundskap hafwar? Hwar till neekadis, med berättelse, att ingen wiidere Oplysning derutinnan hemptas kan; Fördenskull tog denne saak med Nembden uthi betänkiande, warandes dess eenfaldige mening och afsagde dom som föllier.

Uthaf föregående Ransakning befinnes fuller, huruledes Lappmannes Amund Larssons i Tingewara by och Torneå Lappmarck Tienstepiiga, Ingrid Thomasdotter wid Nampn, och några och Tiugu Åhr Ao. 1699, om hösten Matthäi tiid, då hon med sin Mathmoder war stadder i Cautomjaur by och Luhleå Lappmarck, är tilliika med Lars Kurrainens Tienstepiiga, Ingrid Pålsdotter i samma by, frisk och sund om Morgenen Uthgånge, till att wachta sin husbondes Reenar - ungefär 1/4 Miihl ifrån Kätten, hafwandes Ingrid Pålsdotter, Middagstiiden, kommit tillbaka, ey omrörandes, att den andra Ingrid war något siuker, Uthan enär Lars Kurrainens hustru Elin Amundsdotter diith i skogen kommit, skal hon, som dess egen Uthsago är, funnit henne med liitet liif, hwarföre

Original side ?

hoon och gått tillbaka, och det berättat för sin Man och barn, då Piigans Mathmoder Ingrid Nilsson och dess Swägerska Karin Andersdotter, gienast diit luppit, hwilka wid sin diitkomst funno Piigan allaredan wara död etz. och rychtet sedan ibland Lapparne Uthkommit, som hade Ingrid förmedelst 2ne Knifzhugg i Brösten död liutit, och hustru Elin för samma dråp ähr mistänchter worden, der af Räten som inga Skiähl eller säkra wittnan i saken få kunnat, har den döda Kroppen uhr Jordan låtit Optaga och Syna, men inga Knifshugg i hennes bröst finna kunnat, Uthan allenast een blånad på wänstre armen, och i Ögonon något blåachtiger, sampt såsom een rand eller grop på högra siidan om hakan, doch ey kring hela hallsen, uthan allenast in emoth ett quarters Längd, som oförgriipeligen synes liikare hafwa kommit af den hårde Kragen Lapparna bruka på sine Kläder, eller och att Kroppen således wid dödztunden ned på Jordan, kommit att liggia öfwer något ting, ähr att Rätten kan förstå, det denne hustru Elin som är sine 65 eller 70 Åhr, skal utan andre åsatte teckn på Kroppen kunnat förmå strypa een Ung Piiga i sin bästa och mognaste Åhr; Altfördenskull och emedan inga wittnan ther till finnes, att Ingrid Thomasdotter af Lars Kurrainens hustru eller någon annan ähr worden dräpter, icke heller sådanne åkomma eller säkre teckn på Kroppen funnes, af hwilko hoon synes

Original side ?

död liutet, och dess utan enom offta oförmodeligen hastig död påkommer, Ty blifwer och Lars Andersson Kurrainens hustru Elin Amundsdotter ifrån det rychtet att hafwa dräpit

och mördat sin Sons Amundz Tienestepiige Ingrid Thomasdotter, af Häradz Rätten frii ährkiänd. Doch denne Hugmåhls Saak, den Höglöfl. Kongl. Swea Häff Rättz Högrättewiise omdömme, under den Udmiukeligeste remitterad och Understält.

Samma dag, framkallades för Rätten, Lappmannen Olof Amundsson i Tingewara by, som nästledit Åhr d. 2 Februarii, monde här in för Rätten angifwa, huruledes dess Sohn Pål Olsson, om sine 12 Åhr, den der warit till tienst hoos Lappmannen Per Larsson Pingi i samma by, Åhr Ao. 1692 om Sommeren döder igenfunnen uthi Älf Kastta Älfwen bent. på Norjes siidan belägen, hafwandes Oluf med sin hustru fattet mistankar, som skulle deras Sohn af någon blifwit dräpin och sedan i Älfwen Kastat, hwilket dhe dock hwarken med säkra liiknelser eller andra skiähl och wittnen gitta bewiwiisa, så att Rätten fant då deras Klagan af intet wärde, Men efter dheras begiäran föruntas den tiid och rådrum, att giöra sig wiidare Underkunnig derutinnan till näste Ting, som samma Protocoll med mehra Uthwiiser; Altså tillfrågades Olof Amundsson i Tingewara, om han nu sedermera kunnat förskaffa Skiähl ther till, att hans Sohn, medelst någons för-

Original side ?

wällande död blifwit? Hwar till han swarade sig inga ytterligare Skiähl eller bewiis derutinnan hafwa att framtee; Fördenskull blifwer Olof Amundsson angifwande i detta måhl af intet wärde förklarar, Som dock den Höy-löfl.Kongl. Häfs Rätt i Underdanighet refereres.

Lappallmogen här i Jukkasjärfwi klagade der öfwer, att Lappmannen Per Henriksson, har för een tiid sedan uthan den öfrige allmogens wettskap och samtyckio aftalt med Bärgmestaren Wälbetrodde Barthold Sadlin, och Brukszskifwaren Sr. Carl Biörkman, om Försellönnen mellan Hyttan Wallesjoki och Skangellwara Koppargrufwa sålledes: att för hwart Reenlass, räknat både fram och tillbaka, skulle Lapparne allenast bekomma 1 dlr. Koppar Mynt, der liikewähl emellan Hyttan och grufwan skal wara Tolf Miihler wäg, och således behöfwas 4 dagar fram och 4 dagar tillbaka enär godt föhre är, men då oföre tillstöter längre tiid, säyandes sig ingenlunda willia eller kunna undergå een så ringa Föhrön, effter som sådant theras totale ruin förordsaka skulle. Per Henriksson kunde icke neka sig således Uthlåtit för ofwanberörde Hr. Bärgmestern och Brukszskrifwarn, emedan han tänckte, det allmogen skulle warit der med belåten och till fridz, dock som den icke will ther till Consentera, lembnar han dem sielfwa ther om att sluta bäst dhe gitta, Altså och emedan Inspectoren Steigman, be-

Original side ?

rättar dhe ordres ankombne wara, att in för Rätten här sammastädes, skal med allmogen accorderas om een wiss Skiutzlöhn; Ty förehöltz Lappallmogen, huruledes een deel af den, Gudi loof, med god Reenmahct sittia, och Reenarne på een gång till något antahl åstad sända gitta, kunna sig igienom dheras Skiutz, Penningar snart förtiena, och så medelst måge icke ställa sig altför obillige, emoth Brukz Intereshenterne i detta måhl, med tillfrågan, huru mycket dhe för hwart Reenlass emellan Hyttan och Grufwan begiära?

Swarade allmogen enhälligen sig ey kunna uthan sin skada Skiutza den wäyen under 1 1/2 dlr. eller 6 mrk. Kopp. Mt. effter som dhe måste sända sitt egit Folck med reenarne, samt Achier och alla annor Kiörredskap sielfwa hålla och förnöta, bestigandes ändå allenast 2 öre Koppar Mynt Miihlen, när betalningen räknas både fram och tillbaka af 24 Miihler. Dhe tillstädes wärande Bruketz Participanter och Factorer Hr. Hendrik Erichson och Anders Planting, samt Brukzskrifwaren Biörkman föregåfwo, som skulle wägen mellan Hyttan och Gruffwa, ey hinna till 12 Nya Miihler, williandes förmoda det allmogen i detta Åhr, till dess Mallmen kommer att föras Uthföre, och alt jampt fulla lass tillbaka skikas kan, förblifwer med det aftahl, som med Per Henriksson giordt är, på 1 rdl. för reenlasset, Men Lappallmogen bejakade intet der till, uthan blefwo wid sitt förra tahl om 6 mrk., påståendes att emellan offerberde. Orther ähr 12 Miihler, een mächta ojämbe och Backat wäg, så fram som tillbaka; Så emedan dhe tillstädeswarande participanter, med Lappallmogen

Original side ?

ey blefwo in för Rätten eniga om Offerbemte. Skiutz elr. Fohrlöön; Ty wardt deras tahl och swar å bäggie siider således ad notam tagit, och för det öfriga lembnat och understält Höywälborne Hr. Landzhöfdingen Brafwa Gustaf Douglas, med flere wederbörande, att wiidere läggia och slutha der om emellan participanterne och Lappallmogen.

Andre gången opbödz det Booställe wed Soutojärf, som Jöns Eriksson Ståhlnacka, d. 28 Octobris .698 sig tillhandlat af Olof Mikkelsson Törnqwist för 160 dlr. Kopp. Mynt, tilllika med den Fierdedeel som han af Joseph Larsson kiöpt för 60 dalar Kopp. Mynt.

Handelsmannen ifrån Torneå Stad Wäll. Torfast Abrahamsson, androg för Rätten, huruledes dess Stugu här wid Marknadz Platzen, som han förledit Åhr .699 denne tiiden, lembnade under Finnens Henrik Mikkelsson Kyhros förwar, samt åboande dhe tiider som han här wid Kyrckan wistas skulle, är i medlertiid till låås, Säng, Fön-

ster och Wäggiar, merandeels förderfwad och Opbränd, hawandes bemte. Finne för honom bertättat, som skulle Klockarens Lars Johanssons hustru Karin Mikkelsdotter, effter dess Sohn Johans /:om sine Sex Åhr:/ giorda Uthsago, Trenne gånger sönderbrutit lååset till samma Stugu, och den i Henrikz frånwaro brukat, hwar på Brukz Folket, skohle, den tiiden Elden löös kommit, der samma-städes tagit sitt tillhåld; Men berörde Klockares hustru opå tillfrågan, nekade

Original side ?

icke allenast till låsetz brytan- och Stuguns brukande uthan berättade der hoos, att Henrik Kyro sielf sidstleden Andrä tiid, och dess Son Olof, nästframfarne Juhle hälg, hafwa i samma Stugu, som den tiiden färdig war sitt tillhold hafft, och Skadan först der af wara tillkommin, att Henrikz hund, som blef een gång, medan Folket war i Kyrckan, uthi Stugan instängdt, sprungit uth gienom Fönstret och det förderfwat, och sedan skal Elden förmedelst Olofz förwällande löskommit, effter som han enn så stark Eld der inne brukat förledne Juhlehälg, att hustru Karin, som 3die dagen af berörde Högtiid diit inkom, kiände enn sterk Lufft af mossa och Eldbrand, warande honom, att see sig wähl före och achta Elden, men han ey wiidare lydt hennes åthwarning, ähn da han, een Tunna med Kruth, som der inne låg, Utwältat, gådt der ifrån, hwar på Skaden af Elden Skiedde. Till denne hustru Karinz intygande hade Henrik Mikkelsson Kyro, omsiider, intet reelt att förebära, utan sade sig aldrig inlofwat den Krutz Tunna som der legat och hans Son achtadt, den der och, uthan Torfast Abrahamssons wettskap inkommit, och altdii präsumeres att Henrikz Son Olof, som om den sammans bärgande, endast sorgfällidig warit, hafwa den emottagit eller inlofwat.

Resolutio

Emedan Handelsmannen Torfast Abrahamsson, har till den ändan länt och effterlåtit Finnen Henrik Mikkelsson

Original side ?

Kyro i Siggewara by, att boo och wistas uti dess Stuga här wid Marknadz Platzen dhe tiider han till Kyrckan komma och Gudstienesten bewiistade, eller elliest hade här något att beställe, att han samma Stugu wachta och förmera skulle, hwilket aftahl Henrik jämbwähl tillstå och bekiänna monde, men liikewähl ey hafft der om större wård, ähn att han först igienom sin hund låtit förderfwa Fönstret, och sedan har dess Son Oluf Henriksson brukat der i Stugun alt för stärk Eld, om hwilkens granna acht han ey heller wist all möyelig fliith, uthan gått der ifrån sedan han af Klockarens hustru der om war åthwarnat, så att skaden utaf hans tillskyndan och stora försömmellse synes wara tillkommen;

Fördenskull i förmågo och Anledning af det 8de Capit. Kiöp Måhla B. L.L. sampt 14 Capit. Bygninga B. St. L. dömar Häradz Rätten honom Henrik Mikkelsson Kyro och dess Sohn Olof Henriksson berättigade, till att betahla Handelsmannen Torfast Abrahamsson dess tagne Skade på samma Stuga, effter gode Mäns wärdering och ompröfwande; blifwandes Tolken Johan Olsson och Tolfmannen Henrik Eriksson ther till förordnade.

Anbelangande Lapp Tolckens Johan Olssons Kiäremåhl till Lappmannen Erik Andersson i Tingewara by, om 3ne stycken Fåår, Johan Olsson och Morten Persson i samma by tillhörige, som, sedan dhe Ulfwans Kiäfftar Undsluppit kommit till Erikz Kåtta, men opå dess Broders Pers anfordran ey ifrån sig lefwerat, för än dhe seder-

Original side ?

mere förkommit och bortluppit; Så blefwo Parterne således in för Rätten der om förlichte, att Erik Andersson gifwer till Johan Olsson och dess Cammerat Morten Persson, för dhe således förkombne 3 stycken Fåår, Een Årack Reen af 2ne wåg werde, eller 4 dlr. Kopp. Mynt.

Sammaledes lofwade Jöns Nilsson i Siggewara, att gifwa till Per Olsson ifrån Jockmock och Luhleå Lappmark, åtta dal. Kopp. Mt. för halfwa deelen af een Brand Rääf, som bägges deras Söner funnit död i Skogen förledne All Helgon tiid, effter som Jöns Skinnet af samma Brand Rääf bortsåldt och förfarit, warandes och Per Olsson der med nögder, att han får dhe honom nu tillsagde åtta dlr. Kopp. Mt.

Samptlige Nembdemännen föllo uppå den meningen at Nils Olsson Sigga i Tingewara by, bör betahle till sin granne Jon Olsson Korat een Ox Reen, emedan han förledit Åhr warit uthaf Lendzmannen Olof Larsson uthsedd och befaltes att ledsaga och förekiöra Skarprättaren Petter Galle neder till Torneå, men ey befallningen effterkommit, uthan stukit sig af wägen, och Skarprättaren har måst betinga sig een annan förkiörare, till hwilkens afbetalning, han har nödgas använda Jon Korwatz Reen.

Per Henriksson i Tingewara, som förledne lögerdag uthi dryckenskap, har, i Handelsmannens Henrik Erikssons Stugu, slagit Lars Perssons Pingi hustru Karin een Blånad under wänstra Öya, Sakfälles effter det 10 Capit. Såhr Måhla Bolcken med willia i Landz Lagen

Original side ?

till 3 mrkr. Silwer Mynt till Treskifftes.

Resolverades, att Lenzmannen Per Pålsson, skal betala till Bonden Jakob Eriksson ifrån Öfwer Torneå Soch och Junoswando, Twå dal. K. Mt. för een säck, Per af honnom tagit förledit Åhr med Fiäder uthi, men icke hiith tillbaka fördt effter dheras afthal.

I liika måtto dömes Lars Andersson Lalla, att betala till bonden Klemet Clemetsson ifrån Junosuando och Torneå Sochn, dhe 5 mrk. Kopp. Mt., som han ännu till honom är skyldig på ophandlade Fiärder nästledit Åhr, jambwähl och för Säcken som han förwarit 1 dlr., bliwer Two dlr. 8 öre Kopp. Mt.

Anno 1700 d. 5 Januarii höltz ytterligare Laga Ting i Jukkasjärf och Torneå Lappmarck.

Lappmannen Per Andersson ifrån Tingewara by, angaf för Rätten, huruledes Borgaren Wäll. Henrik Pipo ifrån Torneå Stad, har förledne Tysdag eller d. 30 Januarii, då Per inkommit uti hans Stugu, här wid Marcknadzplatsen, med een lappmudd, i mening att försällia, tagit den samma ifrån honom, oansedt dhe sins emellan hwarken blifwit Eense om Kiöpet, eller Pär honom något skyldig war, Så att Pär Andersson nödgades till liita Befallningsmannen Wälbetrodde Salomon Steigman om adsistence der utinnan, Men då Befallningzmans uthskickade Lapptolcken Johan Olsson och Lenzmannen Henrik Jonsson i Siggewara by, med Per, till Henrik Pipo kommit, har han uthbrutit uti åthskillige Småde ord, såsom: Jag achtar intet Fougdens domb så mycket som een hundz-

Original side ?

domb, Häradzhöfdingen förer domare Embetet, omsiider tillade han, Jag achtar och hans dom liika mycket som een hundz gripandes i ett wedträäd och wille slå desse Befalningzmans uthckickade, hwilka dock fattade honom öfwer Armarna till dess dhe finge komma uhr Stugun, då Pipo kastade wedträäd effter dem, kallandes dem Skiälmar, icke lefwererandes Ändå Mudden ifrån sig, uthan sedan har han honom Per derföre förnögd och tillfridzstält. Henrik Pipo inwände fuller, som skulle han ey hafft samma tahl och sådane Åthbörder som Per Andersson berättat, men ofwenbemte. Johan Olsson och Henrik Jonsson, med tillbuden Eed betygade, att Pers giorde berättelse

om Henrikz tahl och förehållande ähr alldeles sant, den der och, som dhe berättäa, warit mycket drucken, och nu opå tillfrågan bekiänna måste, sig icke hafwa Ordsak, att illa tahl om domare eller executorer.

Resolutio

Alldenstund Lapptolcken Johan Olsson och Lenzman Henrik Jonsson, samt Lappmannen Per Andersson, intyge och bewittna, att Borgaren Henrik Pipo ifrån Torneå, hafwer fördt Smädetahl, så wähl om Executions betiente som domare Embetet, Säjandes sig achta liika mycket deras domar som een hundz, jämbwähl och kallat Lapptolcken Johan Olsson och Lenzmannen Henrik Jonsson, som Befallningzman Uthskikat, till att förhielpa Per, till sin Lappmudd igen, Skiälmar och med hugg wehlat Öfwerfalla; Fördenskull i Krafft af det 12 Capit. Konungz B. St. L. Sakfälles Henrik Pipo till sine 40 dlr. Silfr. Myntz böther för smädetahl och Siwyrdrning emoth domare Embetet och Executions betien-

Original side ?

te; Sammaledes och för Oqwädins ord på Lapptolcken Johan Olsson och Lenzmannen Henrik Jonsson, effter det 43 Capit. Ting Mähla B. till Twå gånger 3 mrk., hwilka Böther i förmågo af det 32 Capit. Rådst. B. blifwa fördubblade till 12 mrk. Summa 52 mrk. eller 13 dlr. Silfr. Mynt.

Anbelangande Kykckoherdens här i Juckasjärfwi Ährewyrdige Hr. Kristian Elingii anförde Klaga nästledne Ting, öfwer för detta Lenzmannen i Siggewara Olof Mikkellsson Törnqwist, den der berörde Hr. Elingium uthi äthskillige måhl försmädat Schympferat, samt eeliest förorättat, hwar emoth Lenzmannen wice wersa anklagat bemte. Kyrkoherde för någon förmeente dess Embetes fehl och ingrep i andras Embeten etz. Hwilken saak Häradz Rätten, förmedelst brist af inkomme, dock påberopade skiähl, samt till wiidare Communication med Högwyrdige Hr. Biskopen och det wen. Consistorium till innewarande Ting diferera och opskiuta monde, som den der öfwer håldne Ransakningen af d. 8 Febru. .699, widlyffteligen innehåller och uthwiisar; Altså och emedan Rätten, Opå Parternes effterfrågan, förnam, huruledes berörde Törnqwist, har, förleden Sommars, samt enn Kåna wid Nampm Sigrid Nilsson/:med hwilken han för Tu Åhr sedan Änckelt Hoor bedref, och bäggie sitt straff stått:/ alldeles begifwit sig här ifrån orten öfwer till Norje, så att han hwarken nu eller/: som almogen förmeenar:/framdeles står att igenfåås och för Rätte ställas, uthan medelst dess tillgrepane flycht, tagit Saak å Baak, warandes ey heller

Original side ?

något swar, ifrån Högwyrdige Hr. Biskopen och det wenerand. Consistorium till denna Rätten sedermera ankommit, opå den i förledit Årh öfwersende Ransakningen. Ty kunde Häradz Rätten denne gången intet wiidere här uthinnan giöra, uthan ofwanberörde anbrachte berättelse blef således ad notam tagin, och Högwyrdige Hr. Biskopen och det wener. Consistorium wid handen gifwas.

Original side ?

Anno 1700 d. 8 Februarii höltz Ordinairie Laga Ting i Torneå Lappmarck och Enotäckis Tingställe, med Lappallmogen af Rånulla, Swondawara och Pelldojårfwi byar, närwarande Cronones Befallningsman Wälbetrodde Salmon Steigman med fölliande Nämbdemän:

Nils Monsen Hätti i Swondowara, Jon Persson i Rånulla
Anders Andersson i Swondawara, Jöns Mikkelsson Kyro i Peldojärf,
Nils Nilsson i Swondowara, Lars Andersson i Rånulla,
Per Eriksson i Pelldojärf, Jon Hansson i Rånulla,

I begynnelsen oplästes här äfwen som dhe andre Tingställen, åthskillige Kongl. Mayts. Placater, resolutioner och Förordningar etc.

Till Underdånigst och härsamst föllie utaf den Höglöfl. Kongl. Swea Häfs Rättz ankomna Resolution af d. 9 May .699, wardt Jon Persson Utsatz dätter, och nu warande Olof Mikkelsson i Peldojärfwi hustru Karin Jonsdotter Utza, för Rätten framkallat och tillfrågat, om icke Lappmannen Anders Persson Soro i Rånulla by om sine 38 Åhr ungefähr, haar för 10 eller 11 Åhr sedan

Original side ?

då hoon
een ung flicka war, och i Skogen wachatede sin Faders reenaar, med henne, emoth dess willia, plägat Olofligit omgiänge, som Henrik Amundssons Moder Brita Olofsdotter, samt Karins egen Moder Ragnell Jonsdotter, förledit Åhr d. 30 Januarii, her in för Rätten berätta monde, som dess Protocoll wiidere utwiiser; Tå giorde Karin Jonsdotter fölliande relation der om Nembl. att Ao. 1689 eller 1690, Tå hoon i Skougen hölt wacht om sine Faders Reenaar, har Anders Persson Soro een gång till henne kommit och frittat henne i handen, tillfrågandes henne, om icke han finge med henne hafwa omgiänge och lägersmåhl? Hwar utaf Karin blifwit Skrämder och Förfäret, så att hoon gienast luppit ifrån honom och Reenarne, heem till sin Moder Regnell Jonsdotter, för henne berättandes, att Anders Soro har wehlat henne belägra, hwarföre och Modren honom sedan ther om tilltalt, Förklarandes sig nu Karin opå wiidare alfwarssom förmaning att säya och Uppbara sanningen, här utinnan det Anders Soro, alldrig har hafft med henne något beställa, uthan som för berördt är, henne om lögers måhl tilltalt, kunnandes ändå icke för wisso säya eller wetta om det warit hans Skiämt eller fulla alfwar. Comminister här sammaststädes Hr. Olof Sirma, inlade i Rätten een Attest af detta Datum, som skulle Karin Jonsdotter Utza, honom opå dess framstälta fråga om Anders Soro hade henne woldkrängt, swaarat; att mechtigare giör mechtigare giärning, ty iag war ett omyndigt Barn; Men Karin förklarade sig icke förstådt sine Uthsagde ord, som Anders Soro hade henne

wäldtagit och belägrat, uthan tå hoon af

Original side ?

Hr. Olof blef tillfrågat, har hennes ord på Lappska språket så fallit och warit till förståendes: Om Anders hade på mig brukat sin macht, hade fuller han warit mächtigare ähn Jag, som den tiiden, merendeels war ett omyndigt Barn. Anders Persson Soro påstod äfwen wähl sin oskyldigheet om wäldtächten så wähl med denne Karin Jonsdotter, som hustru Brita Olofsdotter,/:den der liikewähl nu, förr ähn hoon, effter den Höglofl. Kongl. Häffs Rättens dom af d. 9 May .699, undergick sitt wählfortiente straff för begångit dråp på sin Sons hustru Anna Jonsdotter Åja, sagdt och berättat, att Anders Persson Soro, har med henne och emoth dess willia, pläгат omgiänge uti Novembris Månad .698, då dhe woro under wägen ifrån Norje och Kåhlbysjärfwi by:/beklagandes Anders Soro, huru ledes Hr. Olof Sirma, skal för dette dragit, och som han förmärker, ännu draga hath och illwillia till sig, förmedelst någon dem emellan yppat Oenighet många Åhr sedan, som af Protocollet d. 27 Januarii .696 deels är att see, då Soro för hemgång hoos Hr. Olof har måste plicta, doch honom icke till fult nöye, hwar utaf Anders befructar, att dessa honom nu påkomne och ogrundade swära beskyllningar, jämbwähl skola blifwa understödde.

Sedan Rätten ingen wiidare oplysning i saken inhämta kunde, lades den, till dess noga ofwerwägande som omsiider stadnade uthi fölliande:

Domb

Ehuruwähl hustru Briita Olofsdotter, förledit Åhr an-

Original side ?

gaf här wid Rätten, som skulle Jon Persson Utsas hustru Ragnell Jonsdotter, för henne berättat, det een giffter Lappmann, Anders Persson Soro bend. i Rånulla by, Ao. .689 eller .690, een gång kommit till dess dötter Karin, enär hoon wachtade sin Faders reenaar, och henne der sammastädes krängt och belägrat, hwilket Moderen hustru Ragnell sammaledes tillstod sig af sin dötter hördt, den der förledit Åhr icke war för handen och examineras kunde, uthan saaken dess medelst till innewarande Ting opskiöt; Liikwähl och emedan Karin Jonsdotter nu inständigther till neckar och påstår, rychtet ther af wara utspridt, att Anders Persson Soro, som ofwanbemte. är een gång kommit till henne i Skougen och fattat henne i handen, med tillfrågan, om icke han finga med henne hafwa omgiänge, af hwilken begiäran Karin, som den tiiden warit allenast 12 eller 13 Åhr, blifwit Skrämder, så att hoon luppit ifrån honom och Reenarne, heem till sin Moder, och ther öfwer Klagat; Förklarandes sig och nu uthöfwer Hr. Olofs berättelse, som skulle Karin för honom sagt: den som mächtigare ähr giör mächtigare

giärning etz. Nembl., att hennes tahl och fulla meening, som ransakningen innehåller, annorlunda warit; Altfördenskull och emedan Karin Jonsdotter alldeles friigiör Anders Persson Soro för det rychte att hafwa henne wäldkrängt, Ty warder hoon och af Häradz Rätten frii ährkiänd.

Anbelangande Brita Olofsdotters berättelse, att Anders Persson Soro, skal henne Äfwenwähl wäldtagit, då dhe Ao. 1698, uthi Novembris Månad kommo een-

Original side ?

gång allena att föllias ifrån Kåhlbys järfwu by i Norje, hiith öfwer Fiället, som förledne Åhrs Ransakning af d. 30 Januarii widlyffteligen innehåller; Så har Häradz Rätten den samma jembwähl uthi betänkiande tagit, och all den stund Anders Persson Soro 1: till ingen bekiännelse der utinnan kan bewee- kas, uthan påstår sin oskyldigheet 2: finnes inga wittnen att tillgå som det åsett, 3: icke heller har hörtz af dem roop och åkallan, fast mindre syntz Klädereef, blånad eller blodwiite, 4: Hafwer icke heller Briita Olofsdotter strax, enär hoon med Anders Soro hinte på dhe andre Cammeraterne Henrik Jakobsson och Per Persson i Swindowara, eller sedanmehre på heela reesan, till det ringeste omtalt, att Anders Persson Soro hafft oloffligit sammanlag med sig, för ähn hoon om dråpet på sin Sonahustru så wähl af Prästerskapet, som sedermera in för wärdszlig Rätt, 1/4 Åhr der effter blef examinerat, då hoon och i förstone till sanningen derutinnan neekade/och som syntz igenom denne wäldtächtz optäkiande, sin Skyldige saak med dråpet öfwerhöllia wehlat:/som hoon dock sedermera måste tillstå och bekiänna, 5: faller det Häradz Rätten sällsampt att begriipa, huruledes Anders Soro skal kunnat föröfwa wäldtächt på denne Briita Olsdotter, utan serdeles åsatt märcke på Kropp eller Kläder, som ey allenast warit stoor till wäxten, uthan och elliest af goda Kraffter; Fördenskull i anseende till ofwanstående skiähl, ährkiänner Häradz Rätten Anders Soro frii för Briita Olofsdotters honom pålagde beskyllning om wäldtächten. Dock desse

Original side ?

Högmåhls Ährennder, den Höglöfl. Kongl. Swea Häff Rätt i underdåniigheet referade, och Högbemte. Kongl. Rättz Högrättwiisa Omdöme understält.

Anbelangande någon upwuxin twist emellan Tolfmannen Erik Monsson Hätti i Kiäroswando kiärande, och dess Styf Swärfader Nils Nilsson Hätti der sammastädes Swarande, angående obytte ägers inkrächlande, både wid deras tillförende bytte Änges teegar, med- mera Oeenigheet som sig dem emellan yppat? Så blefwo dhe nu sins emellan med handeband in för sittande Rätten sålunda eense 1:

att Nils Nilsson afstår och opdragar till Erik Monsson det Jorde stycke, som han Westenföre dess gamle Änges Teeg, för Tu Åhr sedan rögd. 2: Skole dhe bägge här effter, lembna enn liiten wäg ofwan sine Änges teegar, derest dheras Boskap, kan på nödig tiid, obehindrat framkomma. 3: Att dheras Riior, och andre för detta opsatte huus och Bygnader, förblifwa på sine nu ståande ställen. 4: behåller Erik Monsson, effter Låttkaskning, handqwarnustenarne för 3 dlr. och Nils Nilsson Bäckqwarnstenarne sammaledes för 3 dlr. Kopp. Mynt, hwilken, till sin hustrus Stiifbarn, som äga Twådeelarne i bägge qwarnerne skal gifwa 1 dlr. Kopp. Mt. 5: Åligger Nils Monsson och Nils Nilsson, bägge tillhopa att innfordra utaf Olof Nilsson Toura i Sundaware dhe 27 wåger eller 54 dlr. Kopp. Mt., som han till Morten Mortenssons Ärfwingar skyldig är för een Öfwerdragen Rysspåls, hwar af Nils Nilsson nu sin hustrus wagnar bekommer sin 3die deehl, och Erik Månsson

Original side ?

med sin
Syster Margreta, Twådelarne. Och på det dessa Parter, som wid hwart Ting med onödig trätémåhl framkomma, må bewekas ther med att ophöra, Ty settes Femb Rigz dalers wiite, som den äger Uthgifwa till Enotäckis Kyrkia, hwilken denne ingångne förlikningen i någon mätto rygger eller Öfwerträder.

Hwad widkommer den way Reenen af 6 dlr. Kopp. Mynthz wärde, som förledne währas bortkom för Lappmannen Nils Hansson i Rånulla, den der hela Sommaren luppit willse men sedermere in emoth Hösten af Olof Amundsson för enn will Reen blef skuttin, dock icke strax till dödztreffat, utan liitet effter igen funnen af berörde Olof Amundsson och Nils Olsson; Så pröfwar Rätten i anledning af det 33 Capit. Tiufmåhla B. L.L. Skiähligit, det Oluf Amundsson och Nils Olsson/:som berörde Reen, effter wederbörlig lysning till sin nytta anwänt:/böhre för Hitte löön niuta 1/3 deel der af, och betala Nils Hansson för dhe Öfrige Twådeelarne Fyra dahler Kopp. Mynt. Som Parterne opå dheras förfrågan till swars Lembnas.

Alldenstund Borgarens i Torneå Wälförståndige Erik Dawidssons Reenwachtare Lappmannen Lars Henriksson i Sundewara, har förledne wintras, i Torneå Sochn emottagit af berörde Borgare, jampite Andra dess Reenar, Een Ox Reen, Lappmannen Aslak Orpis i Koutokeino tillhörig, med försäkran, att skaffa honom ägaren tillhanda, men wid ankomsten hiit til Enotäkis, lembnat Reenan uthan wård och på ett ställe bundit, derest han till dödzt hungrat och swultit, uthan

Original side ?

att han ägaren der om wederbörligen kundgiort eller wette låtit; Fördenskull liikmätigt det 45 Capit. Bygninga B. L.L. dömmar Häradz Rätten honom Lars Henriksson skyldig att bethala och gifwa qwicht för dödt, således att han förnöyer Aslak Orpis med een jämbn god Ox Reen igen, eller och Åtta dlr. Kopp. Mt. i Penningar.

Hwad wiidare berörde Erik Dawidsson angifwande emoth Lars Henriksson widkommer, som skulle han under reesan, med lassen, neder till Torneå förledit Åhr, sielf förfarit eller förfara låtit een hoopen färsk Fisk, sampt tillbaka opføre, låtit hans Reenar draga een båd, af hwilken Owachelig och sterk Kiörtzell, några Reenar ståhlaat, så blefwo Parterne ther om sålunda, inför Rätten eense och förlichte, att Lars Henriksson gifwer till Erik Dawidsson för samma dess tagne skade, i ett för alt 2 stk. goda Ox Reenar, och der med togo afträde ifrån Rätten.

Anno 1700 d. 10 Februarii, hölts wiidare Laga Ting i Enotäckis.

Lappmannen Per Amundsson i Pälldojäefwi, förekom och anhölt om Häradz Rättens skrifftelige bewiis, hwad disposition och förordning, som dess Fader Amund Amundsson i Pellldojärfwi, den der i går eller d. 9 Februarii, undergick det straff som honom för dess grofwa Misgiärning, af höghe Öfwerheeten blifwit pålagdt, för sin död, om den qwarlembnade ringa Ägendommen; friiwilligt lembna monde; Altså och emedan berörde Amund Amundsson, monde

Original side ?

icke all-
enast een, uthan åthskillige gånger, så wähl för tillstädes warande dom- och Befallinngz hafwande som Prästerskap, uthsäya, det dess Son ofwanbemte. Per Amundsson som giordt honom största tiensten, i det han enn lång tiidh har förestått hans Boo, och Ährligen betalt Hans Kongl. Mayttz Uthlager, skulle effter hans död, åthniute och bekomma halfparten af all den Ägendom som hoos honom fins, ehwad nampn den hafwa kan, uthan dhe andre Syskonens andeehl/:dock Fiskeredskapen undantagendes, den Per, sedan Modren sin halfpart aftagit, deelar emellan sig och sine 2ne hemmawarande Ogiffa Systrar Briita och Marjeta, uthi 3ne liika deelar, effter som Mågen Lars Henriksson Laka och Nils Persson Asa, sin Part deer af, tillförende skole hafwa åthniutit:/Moderen hustru Kerstin Mikkelldotter, besitter och åthniuter den andra halfparten af Ägendommen i sin liifstiid, men effter hennes död, deeler den emellan samptlige Barnen således, att Syster tager då liika emoth Broder. Denne Amund Amundssons giorda fördeeling emellan

sin hustru och Barn, har Häradz Rätten, således, effter begiären ad notam tagit, och i Krafft af det 9 Capit. Jordabalcken L.L. samt Kongl. Maytz Förordning om Testamenten af d. 3 Julii .688 paragraf 1. Ährkiänner fast och giltigt, arfwingare till rättellse nu och framdeles.

Lappmannen Lars Andersson Lalla i Tingewara, som ähr Lagligen Citherat, Henrik Larsson Wasare i Soundawara till swars, om ett Silfwerbelte af

Original side ?

15 Lodh, som hans hustrus förra Man Lars Simma, hållit arfskiffte effter dess förra hustru Ella Andersdotter, som war denne Henriks Syster skal hafwa underdölgdt, och wid Opropet war icke tillstädes, Sakfälles effter den Nya Rättegångz Processen till 1 dlr. Silfr. Mynt Rättens Eensaak.